

stieret bleve saa fuldstændig og godt behandlede, at jeg paa hans Begne maa væge imod, dersom der skulde være sigtet til ham, naar man har troet, at Statens Være og Interesser skulde være krænkede; men naar det ikke kan være Statsrevisionen og ikke kan være ham, som Udvalget har sigtet til, saa veed jeg ikke, om det muligen maatte have sigtet til mig, eller om at det for mit Vedkommende maatte frygte for, at Statens Være og Interesser ikke blive tilstrækkelig varetagne. Jeg skal derfor tillade mig tydelig og bestemt at udtale, hvorledes jeg opfatter Statens Være og Interesser i disse Punkter, og hvorledes jeg vil handle, dersom lignende Tilfælde skulle komme til at foreligge for mig. Jeg vil anse mig for at handle i Overensstemmelse med Statens Være, naar jeg altid paa Statens Begne i det Mindste bærer mig ad som en Mand af Være vilde gjøre i private Forhold af lignende Beskaffenhed. Jeg anser det for at være overensstemmende med Statens Interesser, at man handler saaledes overfor de Kontrahenter, med hvilke man afflutter Kontrakter, at de kunne søge En en anden Gang, thi gjør man ikke det, men handler man anderledes, og tager man ikke de humane Hensyn, som bør tages, saa bliver Følgen deraf, at den Risiko, som de saaledes løbe overfor en inhuman Behandling, næste Gang vil blive omsat i Penge og blive langt kostbarere for Staten. — Jeg skal nu tillade mig at gaa over til de andre Punkter, med Hensyn til hvilke der foreligger Ændringsforslag, idet jeg skal følge Betænkningen, saaledes som den foreligger fra Udvalget. Det første Punkt i Betænkningen, som jeg skal omtale, er Nr. 159. Med Hensyn til dette Punkt taffer jeg det ærede Udvalg for den Smødekommun, som det har viist imod det Forslag, som jeg har stillet vedrørende forskjellige Understøttelser til Personalet ved Spøtatsens Drengeskole, idet jeg erkjender det Berettigede i den Reservation, som Udvalget har fremsført med Hensyn til, at de paagjældende Understøttelser bør bortfalde, forsaavidt nogen af de Paagjældende faar anden lønnet Stilling, der svarer til den, de nu fratvæde, og jeg slutter mig her fuldstændig til Udvalget. Jeg tror imidlertid allerede her at burde udtale, at jeg ved at stille dette Ændringsforslag har havt Leilighed til at gjennemgaa de forskjellige Andragender fra de Personer, som vare ansatte ved Skolen, og som have søgt om Understøttelse, og ved en Sammenligning, som jeg har foretaget, stiller det sig for mig, at der er en enkelt Person, som er bleven noget stedmoderlig behandlet, nemlig en Lærerinde ved Skolen, som er 67 Aar gammel, og som har tjent Staten i omtrent 40 Aar. Jeg tror ikke, at man har taget tilstrækkeligt Hensyn herved til denne Kones Alder eller til hendes lange Tjenestetid, og jeg vil derfor forbeholde mig til 3die Behandling at fremsætte et mindre Ændringsforslag, saaledes at hun, der har tjent i

henvend 40 Aar, omtrent kan faae $\frac{2}{3}$ af sine tidligere Indtægter, medens de Dørige blive staaende med de Beløb, som alt ere dem bevilgede. — Nr. 160 og 161 i Betænkningen give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning, og Nr. 162 har jeg allerede havt Leilighed til at omtale. — Under Nr. 163 omhandles Flaadens Nybygnings-Konto. Denne Sag er af Udvalget delt i to større Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvad der fremtidig skal bygges, og Spørgsmaalet om, hoormeget der i Aar skal bevilges paa Nybygnings-Kontoen. Svad jeg for mit Vedkommende ønsker, at der skal bygges i næste Finansaar, vil være det ærede Thing klart, idet dette vil findes tydelig udtalt, dels i selve Finanslovsforslaget og dels i det Forslag, vedrørende den ekstraordinære Bevilling for Flaaden, som jeg har havt den Være at forelægge det høie Thing. Jeg tror imidlertid ikke i Dag at burde gaa videre ind herpaa, da jeg maa indrømme det Naturlige i, at Spørgsmaalet om Anvendelsen af Nybygnings-Kontoen opsættes til mellem 2den og 3die Behandling i Forbindelse med den ekstraordinære Bevillingslov, og jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale Styrrelsen af Bevillingen til Nybygning. Udvalget oplyser, at, dersom man nedsetter den Sum af 600,000 Rb., som her er forlangt, med 100,000 Rb., saa vil der neppe blive mere end 100,000 Rb. tilovers til Arbeidskraft. Jeg indrømmer, at jeg kunde have ønsket, at Anmærkningerne til Finanslovsforslaget havde været noget tydeligere paa dette Punkt, og jeg skal derfor bede om at maatte supplere enkelte af de Oplysninger, som allerede forefindes, med andre. Dersom ærede Medlemmer vilde se i Anmærkningerne til Lovforslaget Sp. 809—12, saa ville De se, at der paa Konto I er opført i Alt et Beløb af 600,000 Rb. til Nybygninger. Dette Beløb er fordelt til forskjellig Anvendelse. For det Første til Pantserbatteriet Nr. 56, Odin; 258,400 Rb.; men deraf ville ærede Medlemmer se, at de nederste 150,000 Rb. ere til Anskaffelse af Kanoner og Affutager, at 53,800 Rb. ere til Afbetaling paa Maskiner. Ovenfor staaer et Beløb af 54,600 Rb., men ogsaa i dette Beløb skjuler sig 25,900 Rb. til Anskaffelse af Materialier. — Det, der bliver tilbage til Arbeidskraft, er altsaa et forsvindende Beløb af omtrent 29,000 Rb. Det næste Beløb, der er opført af 38,700 Rb., er ene og alene Afbetalinger paa Maskiner til St. Thomas; der er altsaa heller ikke i dette Beløb Penge til Arbeidskraft, og ved det tredje Punkt, Kanonbaaden Nr. 57, viser det sig ogsaa, naar man tager Tallene for neden, at af det hele Beløb 140,200 Rb. ere 28,000 Rb. til Kanoner og Affutager, 60,000 Rb. til Dampmaskine og Dreiemaskine til Kanonen, 1,650 Rb. til Ankere, Rjæder, Pomper, Støbegods m. m., 13,500 Rb. til Anskaffelse af manglende Sern-Materiale, og af de 37,050 Rb. er atter